

Românul American

THE ROMANIAN AMERICAN
Published by The
Romanian American Publishing Association
(Incorporated)

Entered as Second Class Matter at the Post Office at Detroit,
Michigan, under the Act of March 3, 1879
Redactată de un Comitet
MARIA MILA, Business Manager
PUBLISHED WEEKLY

În Statele Unite pe an \$4.70 pe 6 luni \$2.00
În străinătate pe an \$5.00 pe 6 luni \$3.00

ROMANUL AMERICAN
2144 East Grand Blvd. Detroit 11, Michigan
WALNUT 1-2070

Planul de Mobilizare

(Continuare din pag. 1-a)

de-a seama că și contractul încheiat de fruntașii lor, pornesc din planul de război enunțat în vorbirea recentă a d-lui Truman.

Vorbirea președintelui expune și propaganda falsă a conducătorilor social-democrați ca Walter Reuther, președintele lui UAW. Reuther spunea muncitorilor americani că Statele Unite ale Americii sunt atât de bogate încât noi vom avea "și tunuri și unt". D. Truman, în vorbirea d-sale, a spus că poporul american va trebui să uite deocamdată de unt și să se mulțumească cu tunuri și bombe atomice. De fapt, d. Truman a informat poporul american că toate energiile, tot avutul, toată munca, toate sacrificiile-poporului de rând și nu ale trusturilor—vor fi folosite pentru arme și armamente.

Pentru a îndulci această perspectivă, președintele țării, ne spune: "Noi nu am abandonat țelul unei vieți mai bune pentru fiecare cetățean al marii noastre țări. Dar, pentru moment, trebuie să fim siguri că economia noastră va produce tunurile, avioanele, tancurile și alte materiale necesare pentru a proteja lumea contra pericolului dominației comuniste".

O Metodă Imprumutată

Metoda aceasta de propagandă nu este originală. Ea a fost imprumutată de la alții care au speriat popoarele lor cu "pericolul comunist", atunci când ei singuri se preparau să atace alte popoare și să subjuge mai întâi de toate poporul lor propriu.

Odată cu planul economic de înslăvire merge și fascizarea "constituțională" a țării. Hitler a văzut ca toate legile de fascizare ale Germaniei să fie votate de parlamentul german (Reich), tot așa și la noi în țară. Congresul țării și Camerele Legiuitoare ale diferitelor state, legitimează fascismul, sub formă "constituțională", deși actual acestia sînt sînt anticongresionale, antidemocrat și fascist. Însă trecând legile prin Congresul țării, se dă impresia la popor că totul a fost în regulă democratică. În realitate, însăși această formă de înslăvire, constituie una din cele mai sinistre fraude politice din analele istoriei țării noastre.

Fascizarea țării, concepută de oamenii din Wall Street și de agenții săi din Washington, a fost efectuată pas cu pas. Legea Taft-Hartley și ordinul de loialitate introdus de d. Truman singur sună din primele măsuri de fascizare. Restul a mers trună, însă în acord cu forma "constituțională", pentru ca poporul să nu-și dea seama de scopul criminal al oamenilor din Wall Street.

Intre Roosevelt și Truman

Vorbirea recentă a d-lui Truman este un obicei de care s'a folosit deodată președintele Roosevelt. Însă, pe când Roosevelt considera poporul ca un aliat, cu care se întreținea și dela care căpăta putere și sprijin, contra planurilor lui Roosevelt, pentru a-i vinde economia unui război atomic, economia "strănerii curelii" și politica fascizării țării, sub motiv inventat al "pericolului comunist".

Acestea sunt câteva considerații asupra vorbirii d-lui Truman și asupra celorlalte desfășurări, strâns legate de conținutul vorbirii d-sale. Noi repetăm din nou, că poporul american, poporul muncitor singur, poate încă salva țara de piere, se poate încă singur salva, ca să nu sufere soarta poporului german. Nu prin pasivitate sau prin înghițirea propagandei războinice, sovietice și anticomuniste, ci printr-o acțiune militantă unită, laolaltă cu restul poporului de bine. Poporul muncitor trebuie să strige și să ceară: PE AICI NU SE TRECUTE! Dacă Congresul țării, compus din deputați și senatori cari sunt servitori credincioși ai Wall Street-ului sau ei singuri mari bogătași, va fi înfățișat cu o mare și gigantică demonstrație unită, contra proiectelor și legilor de fascizare ale țării și contra pregătirilor unui război atomic, dacă președintele Truman va fi înfățișat cu o astfel de demonstrație, oamenii din Wall Street și guvernul lor nu vor putea ignora voința de pace și de democrație a poporului american.

A Murit Regele, Trăiască Regele

Louis Johnson, ministrul Apărării, și-a dat demisia și d. Truman i-a acceptat-o. În locul lui a fost numit un om militar, pentru prima dată în istoria acestei țări, generalul George Marshall, fostul ministru de externe.

Această schimbare nu înseamnă că politica de război a fost schimbată. Dimpotrivă, prin numirea lui Marshall la acest post important, trebuie să se citească cu totul altceva. Scopul principal în numirea lui Marshall este de a întări militarismul în guvern, de a întări trântă politica de război a țării, printr-o persoană cu o reputație mai bună ca a lui Johnson, Marshall fiind șeful statului major american, în timpul celui de al doilea război. Având pe un militar la capul ministerului Apărării Naționale sau "războiului", înseamnă că militariștii vor controla mai bine întreaga viață a națiunii.

În același timp, trebuie să se vadă în această schimbare, înlocuirea posturilor importante guvernamentale cu oameni mai apti, cari în loc să facă gălăgie mare în legătură cu preparativele de război, vor și să ducă planurile de război la îndeplinire în mod discret, fără ca publicul să aibă cunoștință de ele. În felul acesta, propaganda ipocrită pe de o parte, cum că totul ce face guvernul este pentru pace, va fi condusă, fără ca guvernul să fie prins cu mâta'n sac. Cât privește pe Johnson, el nu o va duce prost. Intorcându-se la firma sa de avioane, el și ai lui vor fi încărcați cu comenzi de război și vor continua să facă profituri pe spinarea poporului american.

Vechea zicală românească, când monarhia era încă la putere: Regele a murit, trăiască regele, se potrivește de minune cu schimbarea făcută la Ministerul Apărării Naționale.

Noi și Prețioase Infăpturi Pentru Oamenii Muncii Isvorăsc din Grija Pentru Om a Statului R. P. R.

de Felicia Nanu
Într-una din clădirile vechi, lăsate în paragină de foștii proprietari, pe str. Vasile Lascăr, a început într-o zi o activitate febrilă. Zruguri, vopsitori, parchetari, toți lucrau cu râvnă pentru a șterge complet urmele distrugerii trecutului. Când lucrul a fost terminat, în vechia clădire s'a putut instala Policlinica întreprinderii de Stat "Fero-Metal".

De cum intri în clădirea Policlinicii, te impresionează mult atmosfera prietenească și plăcută care domnește atât în sălile de așteptare, cât și în cabinete. Pe un panou sunt scrise cuvintele lui I. V. Stalin: "Omul este cel mai prețios capital". Câtă însemnătate au aceste cuvinte într-un astfel de locaș în care oamenii vin să-și îngrijească sănătatea și în care ei află grija inspirată de aceste cuvinte!

În alt capăt al încăperii, se află o gazetă de perete conținând articole prin care funcționarii sunt îndrumați să-și vaccineze copiii, arătându-li-se acestoră importanța vaccinării. În săli, e continuă animație; vin și pleacă mereu alți funcționari. Fiecare se îndreaptă spre secția de care are nevoie.

"Funcționarii noștri pot găsi întotdeauna la Policlinică ajutorul necesar — ne spune Dan Mariana, referent administrativ, — deoarece avem specialiști în toate ramurile necesare. Astfel, în Policlinică întreprinderii "Fero-Metal" există cabinet pentru boli interne, pentru ginecologie, mica chirurgie, stomatologie și instalație specială pentru raze. Munca medicilor nu se limitează numai la activitatea din interiorul dispensarului. Timp de două ore pe zi, medicii fac vizite la domiciliul bolnavilor care nu se pot deplasa.

Când Maria Premau Muncitorii O Astfel de Ingrijire?
Lipa Vasile, muncitor la "Fero-Metal" și-a fracturat piciorul. Ce nenorocire ireparabilă ar fi fost pentru el, dacă acest lucru i s'ar fi întâmplat pe când trebuia să muncească la patroni. "Acum însă — ne-a spus el — am primit imediat ajutorul necesar, doctori de specialitate m'au consultat și mi-au prescris tratamentul de care am nevoie și pe care îl urmez aici la Policlinică".

Privindu-și apoi piciorul care e aproape complet refăcut, a adăugat: "Pe vremuri, dacă ți se întâmpla un accident, patronul te dădea afară și te lăsa muritor de foame".

Ochii lui Vasile Lipa s'au umezit când mi-a spus aceste cuvinte. Cu voce înceată, el continuă:

"Acum am ieșit dela o gendină de raze. Când aș mai fi putut eu, muncitor sărac, să-mi permit un astfel de tratament?"

Acest lucru se întreabă mulți dintre acei cari primesc ajutor în Policlinică. Si Bringer Emil, care-și poate permite să-și facă regulat radioscopie pentru a-și controla plămânii, și Serdar Maria, care va primi ajutor și care a avut concediu câteva zile, pentru că copilul i-a fost bolnav, și încă mulți alții.

Mijloacele Preventive Sunt Mult Mai Ușoare Decât Cele de Vindecare

"În general, oamenii noștri nu prea au fost învățați să mesrăgă la doctor. Se duceau doar atunci când boala era avansată sau nu se duceau deloc, din lipsă de bani sau din ignoranță", — ne spune doctorul. — "Acum însă, când muncitorii găsesc asistență medicală și își pot face orice tratament au nevoie, noi doctorii, surorii, trelabue să ducem o intensă muncă de lămurire pentru a face pe fiecare să înțeleagă că la ajutorul medical nu trebuie să recurgă numai atunci când boala este în stare înaintată, ci mai ales atunci când se arată primele simptome, căci mijloacele preventive sunt mult mai ușoare decât cele de vindecare".

Astfel prin munca de lămurire dusă de doctori și surori, la Policlinică "Fero-Metal" un număr de bolnavi suferind de afecțiuni ușoare au înțeles rostul tratamentului preventiv și acum vin regulat la tratament.

La secția de mică chirurgie, este întotdeauna lume multă. Unul vine să-și desinfecteze o tăietură, altul își schimbă pansamentul, altul își face injecțiile prescrise de medic. Toate acestea nu sunt cazuri grave, dar ar putea deveni serioase, dacă n'ar fi îngrijite. Iar faptul că oamenii nu înțeles importanța îngrijirii unei tăieturi care poate duce la infecție, este un pas înainte pe drumul ridicării nivelului sanitar.

FARMACIA
Farmacia Policlinicii nu este mare: o cameră cu patru dulapuri pline cu borcaneșe albe mai mici și mai mari. Farmacista Mironescu David ne-a spus: "Noi putem oferi pacienților aproape toate medicamentele de care ei au nevoie. Mai avem, e drept, destule lipuri, dar acestea le vom împlini cu timpul, căci suntem de-abia la începutul muncii noastre".

Policlinica "Fero - Metal" este una dintre multele realizări înfăptuite în Statul nostru de democrație populară pentru acei cari muncesc la construirea unei vieți noi.

— București

NOUL AN SCOLAR

de Anca Maican
Nici nu s'au arătat încă semnele toamnei și iată că vremea începerii cursurilor școlare se apropie. Părăsind preocupările de vacanță copiii sunt cu prinzii de nerăbdare așteptării termenului apropiat când, din nou, sau pentru prima oară, se vor afla alături de cărți și caiete, în clase cu bănci, mirosind a vopsea și a curățenie.

Este un netăgăduit miracol, acel al întâlnirii omului cu buchișura și al obținerii cunoașterii asupra lor. Un miracol care îl uimește pe copilul venit în primul an de școală și asupra căruia, cu părintească grijă și îndrumare, se apleacă învățătorul, primul ghid al copilului printre tainele literelor.

Iată, deci, pentru că sarcina învățătorului este multă grijă, multă dragoste. Sufletul copilului e ca un aluat moale asupra căruia învățătorul poate influența, întipăririi în el conștiința despre bine și rău.

Dragostea de Meserie
Meseria învățătorului nu poate fi făcută fără dragoste. Dragoste față de meserie și dragoste față de copii. Grijă pe care acesta le-o acordă copiilor va avea drept rezultat atașamentul copiilor față de învățătorul lor. Necurmat, învățătorul trebuie să aibă trează conștiința că, pentru copiii pe care îi învață, îl reprezintă un exemplu a cărui imagine va rămâne trează, chiar după ani, în inimile lor.

E de presupus, deci, că nu numai elevii se pregătesc pentru noul an școlar ce începe, ci și profesorii lor, îmbogățindu-se cu cunoștințe noi, și găsind vreme cât mai potrivită și mai plăcută de a ajuta elevilor să-și însușească materia.

Acum doi ani, tot în preajma deschiderii anului școlar, stând de vorbă cu o profesoră, aceasta îmi împărtășea îndoaile ei în privința inaugurării unor noi relații între profesor și elev. O neliniște și o îngrijora, ca

Oamenii Il Cunosc pe Chiaburul Cârlugea ca pe Un Cal Breaz

Pe Stefan Cârlugea, îl știu oamenii ca pe un cal breaz. Că nici nu sunt mulți ca el în comuna Balota (județul Dolj). Si puțini sunt din sat, cari să nu fi trudit pe cele 35 de poangoane ale lui Cârlugea. Si uite așa, an de an satul muncea și Cârlugea aduna. Dar asta până într'o zi, când i-a venit lui Cârlugea rându lui de dea. Ei, aici a văzut el că nu-i de glumă. Dar Cârlugea e viclean.

— Mi-au fixat ei cota de porumb, a spus el oamenilor din sat, dar dacă nu s'o face porumbul, de unde să dau? Dar, mai știi? Poate mi-o ajuta al de sus să se facă!

Si din ziua aceea a început Cârlugea a fi evlavios. Seară de seară îl vedeau oamenii intrând în biserică. Si rămânea Cârlugea mult timp, singur acolo.

— Ce-o fi cu chiaburul? se întreaba oamenii. Că toată ziua se roagă!

Si așa au trecut zilele și veni și timpul colectorilor. A-vea chiaburul fixată o cotă de porumb ca după cele 35 de poangoane ale sale. Când a venit la dat, a spus chiaburul trist:

— Aș da eu cota, dar nu s'a făcut porumbul la mine! Geaba m'am rugat eu atât!

Si n'a dat cota Cârlugea.

Vezi, însă că după un timp iar a început a merge Cârlugea la biserică!

— Ce-o fi cu așa, bre? se întreba iar oamenii, acu pentru ce se mai roagă?

Si într'o seară, s'au pitit oamenii în biserică. Pesie puțin, hop și Cârlugea.

— Ia uite, frate, a ingenunchiat! Ţopti un țăran. Vedeți se roagă omul!

N'a terminat bine vorba că mâna chiaburului scoase dela piept un săculeț. Apoi la lumina candelă, țăranii văzură sumedenie de mărgele aurii, trecând din mâna chiaburului în sac.

— Porumb! Ţopti un sătean.

— Asta era evlavie chiaburului! A ascuns porumbul în biserică!

— Asta ți-i rugăciunea, chiaburule?

Cârlugea sări speriat într-o parte și boabele de porumb se răspândiră în jurul altarulului. Si țăranii găsiră în altar 150 de double de porumb. Până la urmă tot a dat chiaburul cota la colectare. Că se vede trebuia nu se rugase el, dar porumbul se făcuse.

STEFAN VASILIU
(Din "Urzica")

tot lucrul neîncercat și, deci, necunoscut, anul școlar ce începe. Simțea că vechile forme, vechile principii — în care, de-altminteri, se împiedicase de multe ori — nu mai corespund interesului nou, clocotitor și participării tot mai largi a elevilor la problemele pe care realitatea din jur le ridica în fața tuturora.

Am reîntâlnit-o, întâmplător, zilele trecute pe profesora despre care vorbeam și nu m'am putut abține ca, dela primele cuvinte, s'o întreb cum a rezolvat problemele de atunci.

S'a uitat la mine cu ochi strălucitori și mi-a răspuns: "A fost nevoie să încerc să pricep eu insumi, mai adănc, cecece

se petrece în jurul meu ca să găsesc, astfel, foarte curând, locul pe care trebuia să-l ocup în viața copiilor, locul în drumul matorului. Căci mi-am dat seama că pe copii nu e suficient să-i însoțești în viața această nouă care se deschide largă și bogată în fața lor, rostul profesurii este să-i ajute și să-i îndrume. Mă gândesc cu bucurie la anul școlar care începe. Am făcut, doar, multe eforturi pentru a putea ca, fiind în mijlocul lor să fiu, totuși, în fruntea lor".

În felul acesta este înțeles rostul învățătorului, al celui care îl învață pe tânăr, de mic, dela primele buchiș ale alfabetului.

(Continuare în pagina 3-a)

Procesul Unor Spioni Dela Oficiile de Informatii American si Englez INTEROGATORII

(Continuare din Numărul Trecut)

PRESEDINTELE: Cunoașteți și alți gazetari care dădeau informații celor două Oficii?

MARTORUL: Cunosce pe Leonard Kirschen care și el a dat informații celor două Oficii, englez și american.

PRESEDINTELE: Ce alte aspecte ale activității celor două Oficii cunoașteți, în afară de cel informativ?

MARTORUL: Din contactul meu cu aceste două Oficii, am putut să-mi dau seama că ele lucrau într'un spirit dușmănos nu numai față de U.R.S.S., dar și față de Guvernul Român. Am putut constata deasemenea că aceste două Oficii, în bibliotecă, sala de lectură, prin manifestații culturale, ofereau un loc de întâlnire spionilor englezi și americani și a informatorilor lor. Si vizitatorii acestor Oficii aveau posibilitatea de recrutare de informatori prin aceste Oficii.

A fost audiat apoi martorul Gardony Stefan, corespondent al ziarului laburist "Daily Herald", care a declarat că a furnizat informații militare, economice și politice lui John Bennett și acuzatei Anny Samuelli. Asemenea informații mai erau furnizate după știința sa de L. Kirschen, corespondent american, Liviu Nasta, Asra Berkowitz și Serban Voinea. Martorul a dat relații asupra călătoriilor de informații făcute de John Bennett în Moldova și Banat. Despre Oficiul de informații britanic, Gardony arată că era un loc de întâlnire a spionilor și informatorilor. Biblioteca și cinematograful serveau doar drept camuflaj. "Imi amintesc de Camil Ring, care nu știa englezește — spune martorul — și i-am văzut stând de vorbă la bibliotecă cu Francis Bennett. În oraș, când se întâlneau, se făceau că nu se cunosc, deaceia am înțeles că întâlnirile lor aveau un caracter conspirativ".

Martorul a arătat apoi că una din principalele misiuni ale lui John Bennett era de a sparge frontul unic muncitoresc și în al doilea rând de a împiedica unificarea celor două partide muncitorești.

MARTORUL S. Semilian, ziarist, a arătat că a furnizat misiuni americane o lucrare informativă despre industria petroliferă care a fost prezentat sublocotenentului Roberts și pentru care a primit un onorariu de 200 dolari. Martorul R. Hillard, fost consilier juridic al Ministerului de Externe, a relatat modul în care Porter își culegea informațiile dela membrii Asociației Prietenilor Națiunilor Unite, cu prilejul reuniunilor organizate de aceasta.

Martora Pora Gabriela, funcționară la Ministerul de Finanțe, a cunoscut-o pe Nora Samuelli la Reșița unde au fost colege de birou. Ulterior, martora a fost angajată la Comisia de aplicare a armistițiului, iar acuzata Nora Samuelli, venea la dans și provoca discuții punându-i întrebări ticluite fără ca martora să-și dea seama că urmărește prin aceasta un anumit scop.

"... Sunt profund indignată că am fost țărâț într-o asemenea murdară afacere de spionaj — a spus martora — că m'am făcut uncealta unor asemenea elemente. Este urât și trist pentru noi, care muncim de dimineață până seara că am putut fi țărâț într-o asemenea afacere murdară".

Martorul Tomaziu Gheorghe, pictor, declară că a activat încă din 1941 în grupul de spionaj britanic condus de profesorul de biologie Al. Eck. În Septembrie 1944, Pierre Guirot, profesor la Institutul Francez, l-a prezentat secretarei lui Porter, Anny Samuelli. Prima însărcinare primită din partea lui Porter a fost de a aduce informații în legătură cu transporturi ale Armatei Sovietice, a doua a fost în legătură cu aerodromurile din jurul Bucureștiului. În 1946 a primit din partea generalului Greer care funcționa la Misiunea militară britanică misiunea de a strânge informații în legătură cu trupele sovietice din regiunea Galați. Aceste informații au fost strânse prin intermediul consulului francez Pierre Boulen.

Martorul Dan Hurmuzescu, profesor universitar, a mărturisit că a furnizat acuzatului Mugar informații în legătură cu trupele sovietice iar martorul Ionescu State, pensionar, a arătat că a dat informații militare acuzatei Eleonora Bunea. Martora Ștefănescu Fernanda, corespondent adjunct la ziarul "New York Times", a arătat că transmitea lui Porter plcuri cu informații trimise de Nasta. În 1946 a obținut dela Octav Constantinescu, în acel timp director general la Ministerul de Finanțe, date asupra convenției economice sovieto-române, pe care Nasta le-a predat lui Porter. Martorul Iordan Dimitrie, director de bancă, a arătat că acuzatul Nasta i-a cerut informații asupra cămășării băncilor și efectului stabilizării în domeniul economiei financiare.

Rechizitoriul Procurorului Lt.-Col. Constantinescu Nicolae

În ședința de Miercure după amiază tov. locotenent-colonel Constantinescu Nicolae a dezvoltat următorul rechizitoriul în procesul bandeii de trădători și spioni:

Tovarășe Prim Președinte, Tovarăși Judecători,

În timpul desbaterilor acestui proces, întreg poporul nostru muncitor a luat cunoștință de mârşavele crime săvârşite împotriva sa de către acuzații din boxă.

S'a văzut clar că, dela simplu trafic de valută, până la spionajul militar și trădarea de țară, întreaga gamă de acte dughmănoase menite să submineze Republica noastră Populară a fost utilizată zi de zi, cu sârg și ură de către aceste oficioase unelte ale imperialismului anglo-american.

La fel de clar pentru noi, este și faptul că, în spatele reacțiunii române, îndrumând-o, sau pur și simplu dându-i ordin, a stat și stă, în permanență, banda Wall-Street-ului și a City-ului, așa cum de altfel o găsim pretutindeni acolo unde se săvârșesc crime împotriva popoarelor iubitoare de pace și progres.

Faptele desvăluite în cursul desbaterilor demască cu o forță extraordinară caracterul și obiectivele activității acuzaților.

Intr'adevăr, să cercetăm ocupația oficială a fiecărui dintre acuzați, cât și locul unde ei și-au desfășurat criminala lor activitate. Ce constatăm din toate acestea?

Acuzații MUGUR, ANNY SAMUELLI și ELEONORA BUNEA-WIED erau funcționari ai Oficiului de presă și informații englez; NORA SAMUELLI, funcționară a Oficiului de presă și informații american; iar LIVIU NASTA, în calitatea lui de corespondent al ziarului reacionar New York Times, un intim colaborator al ambelor Oficii.

Intreaga lor activitate s'a desfășurat în cadrul, sub controlul și la ordinul conducătorilor acestor Oficii.

Iată deci două organe ale legațiilor engleze și americane, care: în spatele unei pretinse activități culturale, și profitând de ospitalitatea acordată de Republica Populară Română, și-au îndemnat funcționarii, cetățeni ai Statului nostru, să se dedea unei mârşave acțiuni trădătoare de spionaj. Aceasta este o primă caracteristică.

(Continuare în numărul viitor)